

Чи є платником земельного податку ФОП – платник ЄП за земельну ділянку, в т.ч. утворену за рахунок земельних часток (паїв), яка надавалась йому як ФО (право власності оформлено на ФО) та використовується за призначенням для здійснення господарської діяльності ФОП – платника ЄП?

ЗІР, категорія 112.01

Земельні відносини в Україні регулюються Конституцією України, Земельним кодексом України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III зі змінами та доповненнями (далі – ЗКУ), а справляння плати за землю – Податковим кодексом України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ).

Відповідно до п.п. 14.1.72 п. 14.1 ст. 14 ПКУ земельний податок – обов’язковий платіж, що справляється з власників земельних ділянок та земельних часток (паїв), а також постійних землекористувачів.

Землекористувачами є юридичні та фізичні особи (резиденти і нерезиденти), яким відповідно до закону надані у користування земельні ділянки державної та комунальної власності, у тому числі на умовах оренди (п.п. 14.1.73 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Платниками податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі, а об’єктом оподаткування – земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні, та земельні частки (паї), які перебувають у власності (ст.ст. 269, 270 ПКУ).

Підставою для нарахування земельного податку є дані Державного земельного кадастру (п. 286.1 ст. 286 ПКУ).

Згідно з п. 287.1 ст. 287 ПКУ власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

Право власності, користування земельною ділянкою оформлюється відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (ст. 126 ЗКУ).

Щодо спрощеної системи оподаткування.

Відповідно до п.п. 297.1.4 п. 297.1 ст. 297 ПКУ платники єдиного податку звільняються від обов’язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з податку на майно (в частині земельного податку), крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються платниками єдиного податку першої-третьої груп для провадження господарської діяльності та платниками єдиного податку четвертої групи для ведення сільськогосподарського товаровиробництва.

Не можуть бути платниками єдиного податку першої-третьої груп фізичні особи – підприємці, які надають в оренду земельні ділянки, загальна площа яких перевищує 0,2 га, жилі приміщення та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 100 кв. м, нежилі приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 300 кв. м (п.п. 291.5.3 п. 291.5 ст. 291 ПКУ).

Враховуючи викладене, фізична особа, яка здійснює господарську діяльність на спрощеній системі оподаткування як фізична особа – підприємець, звільняється від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності із земельного податку за наявності правостановлюючих документів на земельну ділянку, крім за земельні ділянки, що не використовуються платниками єдиного податку першої-третьої груп для провадження господарської діяльності.